

A csodálatos Demeter Gyula tanár úr

Első éves lettem általános után a Kilián (ma Diósgyőri) Gimnáziumban. Kissé félszegen, gátlásosan léptem be az ajtón, találgatva ugyan, hogy fogom itt érezni magam.

Milyen követelmények lesznek, milyen szigorúak lesznek itt a tanárok.

Az is zavart kissé, hogy vegyes osztályba még nem jártam. Becsengettek. Negyven körüli, kedves, mosolygós, egyből szimpatikus tanár lépett a terembe. Bemutatkozása után elmondta: ő lesz az osztályfőnökünk, egyben a magyar-latin szakos oktatónk.

Egy-két nap után szinte beleszerettünk tündéri humorába. Osztályfőnöki órákon illemtani ismereteket tartva a pad alatt voltunk a nevetéstől, illetve röhögéstől, kacajtól.

Csodálatos tanárt kaptunk osztályfőnökül — dicsekedtem vele előbb szüleimnek, majd ismerőseimnek.

Csodálatos ötös

Az első latin óra emléke: a kedves Gyula bácsi felírta a táblára a „forma” főnevet, illetve annak ragozásait, amire ma is tökéletesen emlékszem. Majd adott egy percet (biztos nem volt kettő) és letörölte a táblát, ezt mondva: aki ez alatt a főnév forma ragozását hiba nélkül el tudja mondani, megkapja az első ötöst. Egy pillanat és jelentkeztem. (Ez kicsit szerénytelenségnek hangzik, bocsánat érte). Szóval, sikerült, megdicsért a tanár úr. Ez volt életem legszebb, legértékesebb ötöse.

Ez ma is diákkori élményeim között a szívemhez legközelebb álló.

Legnagyobb fájdalom, csalódásom a ballagásunk volt. Ez nem lehet igaz, nagyon fog hiányozni a drága Tanár úr és az iskola.

Nem tanulhattam tovább, dolgoznom kellett, hiszen szegénylány voltam. Pedig én is így szerettem volna tanítani, ahogy ezt Gyula bácsi tette. Játékosan, örömmel, plusz egy kis szigorral. Szüleim is csak lassan tudtak megvigasztalni. A könyvelői munka nem szerzett örömet a pályámon. Az ötvenedik érettségi találkozón Tanár úr már csak ülve beszélt hozzánk, illetve hallgatott bennünket. Sajnos gyengélkedett.

De akármilyen lassan is, még együtt jártunk sokáig a diósgyőri református templomba, ahol örömmel hallgattuk, illetve csodáltuk a lelkész házaspár, Péter András és felesége, Péterné Szűcs Katalin istentiszteleteit. A drága Gyula bácsi elmesélte nekem, amikor már 80 éven túl volt, hogy még mindig három helyen tanított: A Kilián gimiben, a vasgyárban a jogi karon és minden héten a Sárospataki Főiskolán. Ezt az aktivitást, hosszú életet a jó Istentől kapta a sok imáért, tudniillik teológiai végzettsége is van.

Szereti őt a Mindenható, a diákok sokasága, Miskolc tanárai és akik csak ismerték, ismerik.

Kívánjuk, éljen még sokáig kedves Tanár úr, adjon a jó Isten még erőt, egészséget, hogy a 100. születésnapján — ami már nagyon közel van — szívből köszönthessük.

Szeretettel, tisztelettel, köszönettel gondol rá egy régi diákja:

Mátrai Tiborné

MÁTRAI *Tiborné*: „A csodálatos Demeter Gyula tanár úr”, in. *Észak-Magyarország*, 2014. jan. 18. <https://eszak.hu>